

Vladimir
KOS

Resmi
iz dežele
pravljicnih gozdov

TOKYO 2013- 2014

Župnijski zavod Dravlje 2014

VSEBINA:

V obliki nekončane pesmi	7
Vzdih med bori	9
In kaj je poleg sanj še v nas?	10
Travniki, polni melodij	11
O treh srcih	12
Roži s slovenske grede	14
Noči o jeseni pojó	15
Kot nékdaj, mama	16
V barvi diadema	17
In tiše in tiše in tiše	18
Samo dve kitici	19
Hiša na griču	20
Navadni nenavadni petek	23
Vsak zadnji dan leta s Silvestrom.....	24
Kdo s pomladjo hotel bi molčati?	25
In pel bom kot so peli irski bardí	26
Luč povešanih oči.....	29
Prosim, trepetajte, astre!.....	30
Malce otožna pesem	31
Čisto mamin poljub	32
Ustvarjalčev ateljé.....	33
Ni to že uvod?	34
Ljubi sveti Evi v Paradiž.....	35
Zaupana tajna	36

Ko sonce zahaja v sonet.....	37
Veselíva se!.....	38
Najbrž so plavega srcá.....	39
Angel s koso.....	40
Vprašanje, tišje od vetra.....	41
Ognjenikov plavž.....	42
Lanski smreki na hribu.....	43
Nevidne zvezde.....	44
Brodar.....	45
V spomin.....	46
Lunin tra-la-la.....	47
Zagovor z odstotki.....	48
Ples s silvestrovo romantiko.....	49
Bele hijacinte.....	52
Razpelo ob morski obali.....	53
Preprosto vprašanje.....	54
V melodiji skrita srčna prošnja (V letu 2013).....	55
Narcise ob poti.....	56
Božanska opera.....	57

V OBLIKI NEKONČANE PESMI:

ZAHVALIM SE PRAU KOT NEKOČ Z BOGLENAJ!
SORODNICI, PREKRASNI STROJEPISKI,
IN SRENO ZVESTI VLASTI DEGEN-KOS,
IN PESNIŠKEMU LOTZETU BRATIÁI:
V KAJ VSE SPREMIJATA MI LISTOV MNOŽ!

BOGLENAJ!

.....

In kaj je poleg sanj še v nas?

„Potópi se z menoj v to zelenjenje,“
me ptič povabi, v travnik odleti.
A vrne se in vabi: „V hrepenenje!“
in v sinjem nebesu se izgubi.

Oh, ko bi ljubi ptič me vzel na krila,
čez upanja modrost v tem travniku,
na pot iz sinje modrih struj vabila -
kako lepó odslej biló bi nama tu ...

In vendar: le nasvídenje zasinem.
Ker nekaj lepšega od sanj je v nas.
Tako resnično je, da sploh ne mine ...
In včasih zdi se mi, da zrem - obraz.

O treh srcih

S to pesmijo za kratek čas žalujem.
O njej je pesem: komaj poročena
odkrije, da je poleg nje še ena:
umetivka, z lasmi iz barv lanú.

Kaj vse je žrtvovala za poroko!
In toliki so jo odsvetovali ...
Da svojim bo lahkó v ponos otrokom,
je upala; z njim, možem - kak fanál!

V gozdóv meglí ... bolj mrtva kakor živa
se vrže v Dravo (smer brzic poznate).
(Ob uri tej še komaj stolp zaznate.)
In vendar nékdo je ob stolpu bil ...

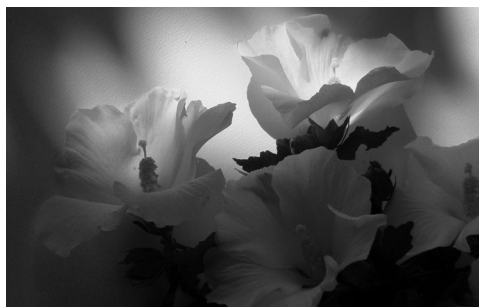
Se vrgel v reko je za njo - jo rešil.
Vsa mokra šklepetala je z zobmi.
Rešitelja družina jo utéši:
za ljubeznijo in krepkimi zdravili.

In njen rešitelj? Mladi lemenátar.
Vsak dan jo smel je iti obiskát.
Odkrit ji, da je Bog najboljši Ata.
In vprašam vas: kaj tli v srcá prekatih?

Vsi vemo: to je tista skrita kri,
ki zmeraj čaka višjega povelja,
ljubezni, ki iz vrelcev žubori,
a kdo lahkó jih v stvarstvu bo naštel?

Mordá se boste kdaj z njo srečali ...
vso srečno, da rešitelj njen je mož.
In da za krst, recite ji, čestitam,
in da je pesem ta - namesto rož.

Roži s slovenske grede

Kako dehtiš, slovenske grede roža!
Morda je Áttar tvoj – geraniol
A meni te nebeški veter boža,
a če ni on ... spomin je nanj dovolj.

Tvoj Áttar mi odpira cvet – resničnost.
Neslúten svet, in oh, kako je lep!
In ves je pred očmi, ni sanjska mičnost -
kar čutiš, vidiš, da čeprav si slep.

Umetnik tvoj, o roža, je božanski!
Te ni presádil prav iz Raja v svet?
Kot da bi hotel, da naš rod izgnanski
ob vonju rože pride hrepenet.

*Áttar: mednarodno znana beseda,
menda perzijskega izvora, z snov,
ki dela rožo dehtečo.*

